

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 kwietnia 2013 r. odnośnie sposobu naliczania czynszu dzierżawnego dla obwodów łowieckich, uprzejmie informuje, co następuje.

Zgodnie z art. 30 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz.U. z 2005. nr 127, poz. 1066 z późn. zm.) podstawą do wyliczeń czynszu za dzierżawę obwodu łowieckiego ma być „cena żyta ustalona na podstawie ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2006 r., Nr 136, poz. 963, z późn. zm.).” Zwracam w związku z tym uwagę, że cytowany przepis stanowi o „ustaleniu ceny żyta na podstawie ustawy o podatku rolnym”, a nie ustaleniu jej przez określony organ, czy w określonej formie. Z tego względu wydaje się, że sformułowanie to oznacza „ostateczne” ustalenie ceny żyta, czyli ustalenie jej w oparciu o komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i uchwałę rady gminy (jeżeli jest ona wydana) obniżającą cenę skupu, a nie „wyjściowe” ustalenie ceny żyta, czyli w oparciu wyłącznie o komunikat Prezesa GUS, z pominięciem uchwały rady gminy (jeżeli jest ona wydana). Dopiero bowiem po zsumowaniu efektów działań Prezesa GUS i rady gminy będziemy mogli mówić o „ustaleniu” na podstawie ustawy o podatku rolnym. Posłużenie się przez ustawodawcę słowem „ustala” oznacza więc nie tyle „stwierdzenie” tego, jaka ona jest w rzeczywistości, lecz „określenie”, „wyznaczenie” ceny żyta. Takie rozumienie słowa „ustala” jest dopuszczalne i prawidłowe, nie tylko z punktu widzenia językowych reguł wykładni.

Sformułowanie „równowartość pieniężna żyta, ogłaszana dla podatku rolnego”, użyte w § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 4 grudnia 2002 r. w sprawie zasad kategoryzacji obwodów łowieckich, szczegółowych zasad ustalania czynszu dzierżawnego oraz udziału dzierżawców obwodów łowieckich w kosztach ochrony lasu przed zwierzyną (Dz.U. Nr 210, poz. 1791, z późn. zm.), jest niejednoznaczne (taka wartość nie jest ogłaszana), w związku z czym powstawać mogą wątpliwości co do jego interpretacji. Zgodnie bowiem z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ogłaszana jest (przepis mówi o tym wprost) „średnia cena skupu żyta”, a zgodnie z brzmieniem jej art. 6 ust. 3 (przepis mówi o kompetencji rady gminy, która jest realizowana

w formie uchwały, która jest ogłaszana) – „obniżona cena skupu żyta”. Ustalając, do której z tych cen odwołał się Minister Środowiska w swoim rozporządzeniu, należy mieć na uwadze, że rozporządzenie jest wydawane na podstawie ustawy, w celu jej wykonania i reguluje określone kwestie zgodnie z delegacją. Skoro ta (ww. art. 30 ust. 3 pkt 2) mówi o „ustaleniu ceny żyta na podstawie ustawy o podatku rolnym” i ustalenia tego dokonuje się z uwzględnieniem uchwały rady gminy, uznać należy, że Minister Środowiska odnosił się do „równowartości pieniężnej żyta, ogłaszanej przez radę gminy dla podatku rolnego”. Taka interpretacja jest tym bardziej uzasadniona, że ustawa o podatku rolnym w art. 6 ust. 3 stanowi o uprawnieniu rady gminy do obniżania cen skupu żyta, „przyjmowanych jako podstawa obliczania podatku rolnego na obszarze gminy”.

Dyrektor
Departamentu Prawnego
Isabella Weresniak-Masri

Do wiadomości:

Pani Nina Dobrzyńska, Dyrektor Departamentu Leśnictwa i Ochrony Przyrody